

Lovtidende A

2022

Udgivet den 21. december 2022

19. december 2022.

Nr. 1563.

Bekendtgørelse for Grønland om detentionsanbringelse

I medfør af § 11, stk. 5, i anordning nr. 1320 af 23. september 2022 om ikrafttræden for Grønland af lov om politiets virksomhed fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Berusede personer kan efter reglerne i §§ 11 og 12 i lov om politiets virksomhed anbringes i politiets detentioner.

Stk. 2. Hvor detentionen anvendes til anbringelse af ikke berusede personer, finder bestemmelserne i denne bekendtgørelse ikke anvendelse.

Stk. 3. Et barn under 12 år må ikke anbringes i detention.

Stk. 4. Et barn under 15 år må kun anbringes i detention, hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig som følge af barnets adfærd, jf. § 12 i lov om politiets virksomhed. Anbringelsen må som udgangspunkt ikke udstrækkes ud over 4 timer.

Stk. 5. Detentionsanbringelser efter stk. 4 indberettes til Rigspolitechefen. Rigspolitechefen fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningernes indhold mv.

§ 2. Hvis mindre indgribende foranstaltninger, jf. § 11, stk. 2 og 3, i lov om politiets virksomhed, ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren for den berusede eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, skal politiet tage stilling til, om en beruset person skal frihedsberøves med henblik på:

- 1) hjemtransport,
- 2) overgivelse til andre, der på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende,
- 3) indbringelse til hospital eller
- 4) indbringelse til forsorgshjem eller lignende.

Stk. 2. Hvis mindre indgribende foranstaltninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, ikke findes tilstrækkelige eller egnede til at afværge faren for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed, kan personen anbringes i detention.

Frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer

§ 3. Hvis en beruset person frihedsberøves i medfør af §§ 11 og 12 i lov om politiets virksomhed, skal politiet orientere den pågældende om årsagen til frihedsberøvelsen og om muligt give den pågældende lejlighed til at udtale

sig. Frihedsberøvelsen skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader.

§ 4. Ved vurderingen af en frihedsberøvet beruset persons helbredstilstand skal politiet være særligt opmærksom på den pågældendes tilstand ved den første kontakt, herunder om den pågældende har pådraget sig skader. Politiet kan i den forbindelse udspørge eventuelle vidner om den frihedsberøvedes tilstand, færden mv.

Stk. 2. Politiet undersøger, om den frihedsberøvede er i besiddelse af berusende eller bedøvende midler mv., der i givet fald fratages den frihedsberøvede.

§ 5. Under transporten af frihedsberøvede berusede personer til politistationen skal politipersonalet på politistationen hurtigst muligt tilkalde en læge med henblik på undersøgelse af den frihedsberøvede. Dette gælder dog ikke, når transporttiden er af kortere varighed. Hvis der ikke findes en læge det pågældende sted, kan sundhedsvæsenet beslutte, at undersøgelsen foretages af andet sundhedspersonale.

Stk. 2. Den frihedsberøvede skal under transporten til politistationen konstant være undergivet tilsyn.

Stk. 3. Hvis den frihedsberøvede transporteres af politipersonale af det modsatte køn, skal så vidt muligt mindst to politipersonaler under hele transporten opholde sig hos den pågældende.

§ 6. Ved ankomsten til politistationen skal den frihedsberøvede hurtigst muligt fremstilles for en vagtchef, jf. dog stk. 2. Vagtchefen skal på baggrund af alle relevante oplysninger om den frihedsberøvedes tilstand og adfærd vurdere, om den pågældende skal anbringes i detention.

Stk. 2. På politistationer uden en vagtchef kan detentionsanbringelse ske efter forelæggelse for vagtchefen.

§ 7. Inden en frihedsberøvet beruset person anbringes i detention, skal politiet gøre vedkommende bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Hvis den pågældende desuden er frihedsberøvet i anledning af et kriminelt forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9155 af 18. marts 2010.

Stk. 2. Hvor omstændighederne tillader det, skal politiet efterkomme en frihedsberøvet persons anmodning om underretning af pårørende og/eller arbejdsgiver.

Stk. 3. Fremsætter den frihedsberøvede anmodning om selv telefonisk at underrette pårørende og/eller arbejdsgiver,

skal en sådan anmodning efterkommes. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold taler herimod, for eksempel at den frihedsberøvede ved sin meddelelse til hjemmet eller arbejdsgiver kan modvirke en eventuel kriminalretlig undersøgelse.

§ 8. Hvis den frihedsberøvede er under 18 år, skal forældremyndighedens indehaver og socialforvaltningen uopfordret underrettes om frihedsberøvelsen.

Fremgangsmåden ved detentionsanbringelser, herunder lægeundersøgelse af frihedsberøvede og tilsyn med detentionsanbragte

§ 9. Inden den endelige anbringelse i detentionen skal den frihedsberøvede hurtigst muligt undersøges af en læge. Hvis der ikke findes en læge det pågældende sted, kan sundhedsvæsenet beslutte, at undersøgelsen foretages af andet sundhedspersonale.

Stk. 2. Ved detentionsanbringelse af et barn under 15 år, jf. § 1, stk. 4, skal lægeundersøgelse ske hurtigst muligt.

Stk. 3. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, kan der ske foreløbig anbringelse i detention.

Stk. 4. Under en foreløbig detentionsanbringelse skal der føres skærpet tilsyn med den frihedsberøvede, jf. § 15.

§ 10. Inden foreløbig anbringelse i detention og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, skal den frihedsberøvede visiteres.

Stk. 2. Ved visitationen skal den frihedsberøvede fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande, som kan benyttes til at forvolde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes og krænges, hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to politipersonaler til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Stk. 3. Hvis omstændighederne tilsiger en visitation, der kan krænke blufærdigheden, må en sådan visitation så vidt muligt alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede. Er dette ikke muligt, bør visitationen gennemføres af mindst to politipersonaler. Hvis det ikke er muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede undergives herefter et skærpet tilsyn, jf. § 15.

Stk. 4. Politiet skal påse, at effekter, der fratages en frihedsberøvet, holdes adskilt fra effekter, der tilhører andre frihedsberøvede.

§ 11. Lægeundersøgelse af den frihedsberøvede foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue. Hvis der ikke findes en læge det pågældende sted, kan sundhedsvæsenet beslutte, at undersøgelsen foretages af andet sundhedspersonale.

Stk. 2. Lægeundersøgelsen skal belyse, om den frihedsberøvede er i en tilstand, der taler imod anbringelse i detention, og om den pågældende er i en tilstand, der eventuelt kræver behandling på sygehus, hos læge eller lignende.

Stk. 3. Politiet må kun efter tilladelse fra den undersøgende læge eller andet sundhedspersonale give en frihedsberøvet medicin.

§ 12. Der må som udgangspunkt kun indsættes én person i hver detention.

Stk. 2. Under helt ekstraordinære forhold kan der dog anbringes flere personer af samme køn i en detention. I så fald skal der foretages en særlig vurdering af personernes eventuelle farlighed, og der skal føres skærpet tilsyn med de detentionsanbragte, jf. § 15. Børn under 18 år må ikke anbringes sammen med frihedsberøvede personer på 18 år eller derover.

§ 13. Politiuddannede har ansvaret for, at der føres effektivt tilsyn med de detentionsanbragte.

§ 14. Tilsyn med detentionsanbragte skal ske ved fremmøde i detentionen så ofte, som hensynet til den enkelte detentionsanbragtes sikkerhed gør det påkrævet.

Stk. 2. I døgnbetjente hovedstationer skal tilsyn ved fremmøde i detentionen så vidt muligt ske mindst 1 gang hver halve time.

Stk. 3. I ikke-døgnbetjente hoved- og lokalstationer med detentioner, der er beliggende i samme by som politistationen, skal tilsyn ved fremmøde i detentionen så vidt muligt ske 4 gange i døgnnet.

Stk. 4. I områder, hvor der ikke er nogen fast politibetjening skal tilsyn ved fremmøde i detentionen så vidt muligt ske i samme omfang og på samme måde som detentionsanbragte i detentioner beliggende i byer med politistationer, jf. stk. 3. Tilsynet foretages af kommunefogeder eller personer, der af Justitsministeriet er tildelt politimyndighed.

Stk. 5. Hvis en detentionsanbragt efter lægeundersøgelsen er tilset 2 gange ved fremmøde i detentionen, og den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand, der kræver, at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn ske via lytte- og overvågningsudstyr, der er godkendt af Rigspolitichefen til elektronisk overvågning. Hverken selve detentionsanbringelsen eller lægeundersøgelsen udgør i denne forbindelse et tilsyn.

Stk. 6. Tilsynet via lytte- og overvågningsudstyret skal ske så hyppigt, som den detentionsanbragtes tilstand kræver og mindst 1 gang hver halve time. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal den detentionsanbragte straks tilses ved fremmøde i detentionen.

Stk. 7. Opstår der i forbindelse med tilsyn med den detentionsanbragte mistanke om, at pågældende er så syg, at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance.

§ 15. I følgende situationer skal der føres skærpet tilsyn med en detentionsanbragt:

- 1) under foreløbig detentionsanbringelse, jf. § 9,
- 2) hvis de foreliggende oplysninger om den detentionsanbragte – herunder indhentede oplysninger fra kriminalregisteret – giver anledning hertil,
- 3) i de tilfælde, hvor der kun har fundet en foreløbig visitation sted, jf. § 10, stk. 3,

- 4) hvis et barn mellem 12 og 15 år undtagelsesvis anbringes i detention, jf. § 1, stk. 4, eller
- 5) hvis 2 personer undtagelsesvis anbringes i samme detentionsrum, jf. § 12, stk. 2.

Stk. 2. Ved skærpet tilsyn forstås et tilsyn, hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end 1 gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Stk. 3. Skærpet tilsyn kan kun ske ved en politiuddannels fremmøde i detentionen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. I områder, hvor der ikke er nogen fast politibetjening, kan et skærpet tilsyn ske ved fremmøde i detentionen af en kommunefoged eller politipersonale, der af Justitsministeriet er tildelt politimyndighed, jf. § 14, stk. 4, 2. pkt.

Løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv.

§ 16. En detentionsanbragt skal løslades, så snart begrundelsen for frihedsberøvelsen ikke længere er til stede.

§ 17. Efter udtagelsen af detentionen skal den frihedsberøvede vejledes om adgangen til at klage over detentionsan-

bringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen samt om muligheden for eventuel alkoholafvænnning og behandling.

§ 18. Taler særlige omstændigheder herfor, bør den pågældende efter anmodning bringes til sit hjem, til læge eller til de sociale myndigheder ved politiets foranstaltning.

§ 19. Rigspolicefen kan fastsætte administrative forskrifter vedrørende benyttelsen af politiets detentioner mv.

Stk. 2. Hvor særlige lokale forhold med hensyn til bemanning, udstyr og indretning tilsiger det, kan Rigspolicefen efter drøftelse med politidirektøren og efter godkendelse fra Justitsministeriet fastsætte lokale regler for detentionsanbringelse, som fraviger § 1, stk. 2, § 5, § 6, § 10, stk. 2, § 13 og § 14, stk. 1-3, i denne bekendtgørelse.

Ikrafttræden

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2023.

Justitsministeriet, den 19. december 2022

PETER HUMMELGAARD

/ Marie Green